

Onu kəndimizdə hamı tanıyırdı... Çingiz Cəmil oğlu Mikayılov 1963-cü il avqustun 5-də Ağdam rayonu Şıxlar kəndində (Baş Qərvənd) anadan olub. Atası kolxozda traktorçu, anası isə kolxozçu olaraq çalışırdılar. Ailənin böyük oğlu idi, deyə, evin yükünü hələ kiçik yaşlarında çiyinlərində hiss etdi.

Digər yandan da zəhmətkeş eyni zamanda çoxuşaqlı, bir az da kasıb ailədə böyüyürdü və zəhmətə erkən yaşlarından qatlaşıdı.

Bu azmış kimi o xarabaya çevrilmiş yurd-yuvanın sahibləri elindən-obasından pərən-pərən salınırdı.

Bu balacaboy, çəlimsiz, amma yurdsevər oğlan ermənilərin törətdikləri vəhşiliklərə dözmədi. Silaha sarılıb cəbhəyə yollandı. Azərbaycanın Milli Qəhrəmanı Şirin Mirzəyevin başçılıq etdiyi 836 sayılı alayın kəşfiyyat rotasında döyüşlərə atıldı. Fərrux, Umudlu, Sırxavənd və bir sıra yaşayış məntəqələrimiz uğrunda

etdik, atası Cəmil kişiyyə, qardaşları Etibara və Ehtirama dərindən hüznə başsağlığı verib, igidlərimizin qisasını almaq üçün yenidən cəbhəyə yollandıq"

Bir dəfə Çingizin bacısı Xanabərlə söhbətimizdə o bildirdi ki, qardaşı şəhid olduqdan sonra ona layiq olduğu təltif verilmədi:" Çingizin komandiri Şirin Mirzəyev şəhidin sənədlərinin səlahiyyətli qurumlara verilməsini və onun təltif olunmasının vacibliyini söyləmişdi. Əmr də hazırlan-

Vətən üçün döyüşən, dost üçün özünü fəda edən oğul - Çingiz Mikayılov zirvəsi

Çingiz həyətyanı sahələrində, şəxsi təsərrüfatlarında nəinki anasına- bacısına kömək olardı. Həm də atasına çöl işlərində arxa - dayaq idi. Bütün günü tarlada çalışır, mal-qaranı otarar, ot çalar barama qurdlarını yemləmək üçün çəkil (tut) yarpaqları toplayırdı. Ətrafdakılar -bəzi sinif yoldaşları, dostları onun evə bağlılığını, özünü ailəsinin problemlərinə həsr etməsinə görə, ona yuxarıdan aşağı baxardılar. Çingiz onlara fikir verməzdi, başını aşağı salıb işini görər, atmacalara cavab verməzdi. Beləcə qayğısız uşaq illərinin əvəzinə qayğılarla yüklənmiş bir uşaqlığın nə vaxt gəlib kecdiyindən də xəbəri olmadı. Zaman tələsik keçirdi sanki...Artıq böyümüşdü. Şıxlar kənd orta məktəbini bitirdi. Qarşıda hərbi xidmət vardı. İki illik əsgərliyini başa vurdu. Doğma kəndinə döndü. Zəhmətsevərlik canında vardı. Yurduna geri dönməndə də dinc əməklə məşğul olmaq istəyirdi. Əvvəl "Gülçülük" sovxozunda sonra isə şəhərdəki zavodların birində fəhlə kimi işə başladı. Amma dinc əməklə məşğul olmağın zamanı deyildi. Bunu Çingiz aydın görürdü, anlayırdı.

Zaman o zaman idi ki, dinc, günahsız soydaşlarımız dişinə qəddər silahlanmış erməni terror dəstələrinin və Ermənistan silahlı qüvvələrinin hücumu nəticəsində faciəli şəkildə qətl edilir, əsir və girov götürülür, minbir əziyyətə tikib qurduqları evləri dağıdılır, yurd yuvaları xarabaya çevrilirdi.

xüsusi rəşadət göstərdi. Onun döyüş dostlarının dediklərinə görə, təbiətə sakit və mülayim olan Çingiz döyüş zamanı tamamilə başqalaşar, düşməyə nifrəti ilə, cəsarəti ilə seçilirdi. Döyüş yoldaşı Rafiq Kərimov Çingiz Mikayılov şəhid olduqdan sonra onun nəşini Şıxlar kəndinə gətirdiyi günü belə xatırlayır: 1992-ci ilin may ayının əvvəlləri idi. Fərrux uğrunda qanlı döyüşlər gedirdi. İsmayılı rayon Kürdmaşı kəndindən olan döyüşçü İlqar Məmmədov ermənilərin mühasirəsinə düşür.

Çingiz bunu görür və həyatını təhlükəyə ataraq dostunu mühasirədən çıxartmaq üçün tələsiyir. Yaralı İlqara çatar-çatmaz snayper gülləsi Çingizi məqsədinə tərəf irəliləməyə imkan vermir. Sonradan ordumuzun əsgərləri hər iki əsgərin nəşini oradan götürür.

Yaralı İlqarın başı əzilib öldürülmüş, Çingiz isə qanaxmadan ölmüşdü. Çingizin nəşini kəndinə apardıq, yas mərasimində iştirak

mışdı. Təəssüf ki, bu əmərdən bir həftə sonra Mirzəyev də şəhid oldu və qardaşımın adı bu günə qədər heç bir təltiflə anılmayıb".

Kəndin ilk şəhidiydi. O vaxt Çingiz Mikayılovun şəhadətə yüksəlməsindən sonra şəhidimizin təhsil aldığı orta məktəbə onun adı verildi. Çox heyf ki, Şıxlar kəndi də 1994-cü il 26 aprelə ermənilər tərəfindən işğal olunduqdan sonra əhali pərən-pərən düşdü, məktəbin adı da unuduldu.

44 günlük müharibədən sonra Azərbaycanın rəşadətli ordusu torpaqlarımızın böyük bir hissəsini, o cümlədən Ağdamın Şıxlar və digər kəndlərini işğaldan azad etdi. Əminik ki, tezliklə pərən-pərən düşmüş Şıxlar camaatı öz yurd -yuvasına dönər, kənddə salınacaq yeni məktəb binası inşa edər və həmin məktəbə yenidən igid eloğlumuz Çingiz Mikayılovun adını verələr.

Bütün şəhidlərimizin müqəddəs ruhu qarşısında baş əyirik!

Əntiqə Rəşid